

Μεγιστοποίηση μέσα από το τριώνυμο

Μια από τις πιο όμορφες εφαρμογές του τριωνύμου στη φυσική είναι η μεγιστοποίηση κάποιου μεγέθους μέσα από αυτό.

Η ιδέα απλή και βασίζεται στη λογική επίλυσης του παρακάτω μαθηματικού προβλήματος που κάποτε υπήρχε σαν εφαρμογή στο βιβλίο άλγεβρας της Α΄ λυκείου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1 – Η μεγιστοποίηση στην άλγεβρα της Α΄ λυκείου

Από όλα τα παραλληλόγραμμα με σταθερή περίμετρο, να βρείτε εκείνο με το μέγιστο εμβαδό.

Έστω S η περίμετρος ενός παραλληλόγραμμου διαστάσεων $a \times \beta$. Γνωρίζουμε ότι $S = 2a + 2\beta$ (1). Η συνάρτηση του εμβαδού είναι: $E = a \cdot \beta$ (2). Προσπαθούμε να γράψουμε το εμβαδό συναρτήσει μιας μόνο μεταβλητής του a ή του β . Έτσι λοιπόν έχουμε:

$$S = 2a + 2\beta \Leftrightarrow \beta = \frac{S}{2} - a \quad (3)$$

$$E = a \cdot \beta \xrightarrow{(3)} E = a \cdot \left(\frac{S}{2} - a \right) \Leftrightarrow$$

$$E = a \cdot \frac{S}{2} - a^2 \Leftrightarrow$$

$$\boxed{a^2 - a \cdot \frac{S}{2} + E = 0} \quad (4)$$

Παρατηρούμε ότι έχουμε ένα τριώνυμο το οποίο θέλουμε να έχει πραγματικές λύσεις ως προς a . Άρα:

$$\Delta \geq 0 \xrightarrow{\beta^2 - 4\alpha\gamma \geq 0} \Leftrightarrow$$

$$\left(\frac{S}{2} \right)^2 - 4 \cdot E \geq 0 \Leftrightarrow$$

$$E \leq \frac{S^2}{16} \quad (5)$$

Από τη σχέση (4) παρατηρούμε ότι η μέγιστη τιμή του εμβαδού είναι

$$E_{\max} = \frac{S^2}{16} \text{ και την τιμή αυτή την}$$

έχουμε για $\Delta=0$ δηλαδή όταν το τριώνυμο (4) έχει μια διπλή ρίζα που θα είναι η:

$$a = -\frac{-\frac{S}{2}}{2} = \frac{S}{4} \Leftrightarrow$$

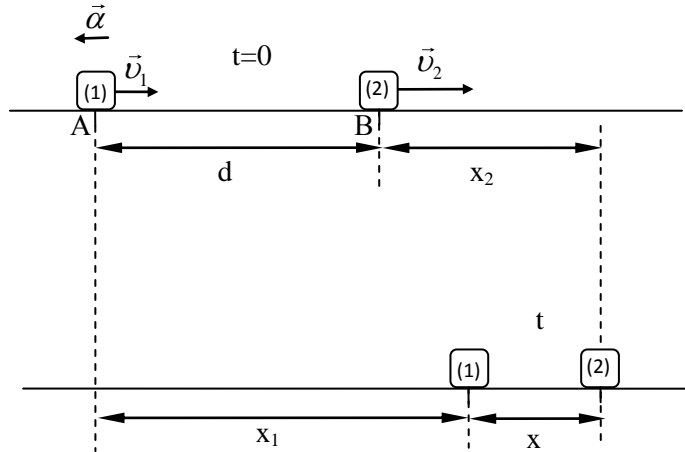
$$S = 4a \Leftrightarrow 2a + 2\beta = 4a \Leftrightarrow$$

$$\boxed{a = \beta}$$

Δηλαδή από όλα τα παραλληλόγραμμα με σταθερή περίμετρο, μέγιστο εμβαδό έχει το τετράγωνο .

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2 – Φυσική Α΄

Στο σχήμα που ακολουθεί τη χρονική στιγμή $t = 0$ τα οχήματα (1) και (2) βρίσκονται στα A, B τα οποία απέχουν απόσταση $d=100\text{ m}$. Το (2) κινείται ομαλά με ταχύτητα μέτρον $v_2 = 10\text{ m/s}$ ενώ το (1) έχει ταχύτητα αρχική ταχύτητα $v_0 = 20\text{ m/s}$ και κινείται με επιβράδυνση μέτρον 2 m/s^2 . Πόση είναι η ελάχιστη απόσταση x στην οποία θα πλησιάσουν τα δύο οχήματα;

Τα σώματα εκτελούν κινήσεις που περιγράφονται από τις από τις παρακάτω εξισώσεις.

Μαθηματική λύση

Σώμα (1)

$$v_1 = v_0 - \alpha \cdot t \quad (1)$$

$$x_1 = v_0 \cdot t - \frac{1}{2} \alpha \cdot t^2 \quad (2)$$

Σώμα (2)

$$v_2 = \text{σταθερή} \quad (3)$$

$$x_2 = v_2 \cdot t \quad (4)$$

Η συνάρτηση που δίνει την μεταξύ τους απόσταση x , προκύπτει από τη σχέση:

$$x_1 + x = d + x_2 \quad (5)$$

$$20t - t^2 + x = 100 + 10t \Leftrightarrow$$

$$\boxed{t^2 - 10t + (100 - x) = 0} \quad (6)$$

Η σχέση (6) αποτελεί ένα τριώνυμο ως προς t το οποίο θέλουμε να έχει πραγματικές λύσεις. Άρα:

$$\beta^2 - 4\alpha \cdot \gamma \geq 0 \Leftrightarrow$$

$$100 - 4 \cdot (100 - x) \geq 0 \Leftrightarrow$$

$$100 - 400 + 4 \cdot x \geq 0 \Leftrightarrow$$

$$x \geq 75\text{ m}$$

“Φυσική” λύση

Όσο η ταχύτητα του σώματος -1 είναι μεγαλύτερη από την ταχύτητα του σώματος -2, τα σώματα πλησιάζουν, δηλαδή η μεταξύ τους απόσταση ελαττώνεται. Κάποια στιγμή οι ταχύτητές τους εξισώνονται και αμέσως μετά γίνεται $v_1 < v_2$, δηλαδή τα σώματα αρχίζουν να απομακρύνονται.

Άρα την ελάχιστη απόσταση θα την έχουν τα δύο σώματα όταν οι ταχύτητές τους γίνουν ίσες. Από τις σχέσεις (1) και (3) θα έχουμε:

$$\begin{aligned} v_1 &= v_2 \Leftrightarrow \\ 20 - 2 \cdot t &= 10 \Leftrightarrow \\ 2 \cdot t &= 10 \Leftrightarrow \\ t &= 5 \text{ sec} \end{aligned}$$

Στο χρόνο αυτό το κινητό -1 θα έχει διανύσει διάστημα:	$x_1 = 20 \cdot 5 - \frac{1}{2} \cdot 2 \cdot 5^2 \Leftrightarrow$ $x_1 = 75 \text{ m}$
--	--

Ενώ Το κινητό -2 θα έχει διανύσει διάστημα:	$x_2 = 10 \cdot 5 = 50 \text{ m}$
--	-----------------------------------

Άρα η ελάχιστη απόσταση μεταξύ τους θα δίνεται από τη σχέση (5) δηλαδή :

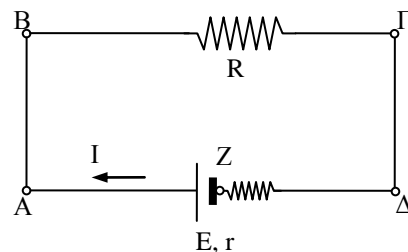
$$\begin{aligned} x_1 + x &= d + x_2 \Leftrightarrow \\ 75 + x &= 100 + 50 \Leftrightarrow \\ x &= 75 \text{ m} \end{aligned}$$

Από ότι μπορείς εύκολα να καταλάβεις λοιπόν, ο κάθε τρόπος έχει τη δική του ομορφιά!!

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3 – Φυσική Β’ - Ηλεκτρισμός

Θεώρημα Μέγιστης Ισχύος

Ηλεκτρικό κύκλωμα αποτελείται από πηγή ηλεκτρεγερτικής δύναμης E, r και αντίσταση R . Για ποια τιμή της αντίστασης R , η ισχύς που καταναλώνεται σε αυτή είναι μέγιστη;

Από την επίλυση του κυκλώματος γνωρίζουμε ότι η ένταση του ρεύματος δίνεται από τη σχέση:

$$I = \frac{E}{R + r} \quad (1)$$

Η ισχύς που καταναλώνει ο αντιστάτης R δίνεται από τη σχέση:

$$P_R = I^2 \cdot R = \frac{E^2}{(R + r)^2} \cdot R \quad (2)$$

Στη σχέση (2) παρατηρούμε ότι αύξηση της αντίστασης R , αυξάνει και τον αριθμητή και τον παρονομαστή άρα είναι δύσκολο να καταλάβουμε με μια ματιά τι παθαίνει το κλάσμα.

1^{ος} τρόπος

Για καλή μας τύχη όμως διακρίνουμε ένα τριώνυμο ως προς R .

(2) ...πράξεις...πράξεις...πράξεις

$$P_R \cdot R^2 + (2rP_R - E^2) \cdot R + P_R \cdot r^2 = 0$$

$$\Delta \geq 0 \dots$$

$$E^2 - 4rP_R \geq 0$$

$$P_R \leq \frac{E^2}{4r} \text{ άρα } P_{R\max} = \frac{E^2}{4r} \text{ όταν } \Delta = 0$$

$$\text{δηλαδή όταν } R = \left(\frac{-\beta}{2\alpha} \right) \dots$$

$$R = \frac{E^2 - 2rP_R}{2P_R} = \frac{E^2 - 2r \frac{E^2}{4r}}{2 \frac{E^2}{4r}} = r$$

2^{ος} τρόπος –ενεργειακά

Στο κύκλωμα, την ισχύ που δίνει η πηγή E , την καταναλώνουν οι αντιστάτες r και R . Σύμφωνα με την αρχή διατήρησης της ενέργειας θα έχουμε:

$$P_E = P_R + P_r \Leftrightarrow$$

$$E \cdot I = P_R + I^2 \cdot R \Leftrightarrow$$

$$I^2 \cdot R - E \cdot I + P_R = 0 \Leftrightarrow$$

$$\Delta \geq 0 \dots P_{R\max} = \frac{E^2}{4R} \text{ όταν } \Delta = 0$$

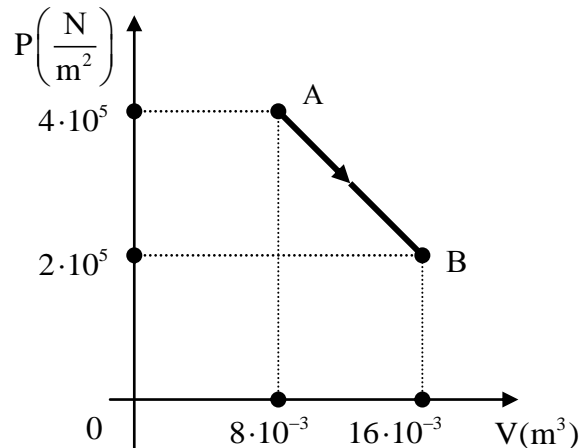
δηλαδή

$$I = \frac{E}{2R} \text{ και από (1)} I = \frac{E}{R+r}$$

$$\boxed{R=r}$$

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 4 – Φυσική Β' - Θερμοδυναμική

Στο διπλανό διάγραμμα παριστάνεται η αντιστρεπτή μεταβολή στην οποία υποβάλλονται $n = \frac{4}{R}$ mol ιδανικού αερίου (όπου R η παγκόσμια σταθερά των ιδανικών αερίων σε $\frac{\text{J}}{\text{mol} \cdot \text{K}}$).

α) Να αποδείξετε ότι η θερμοκρασία του αερίου στην αρχική και στην τελική κατάσταση είναι η ίδια ($T_A = T_B$).

β) Να υπολογίσετε τη μέγιστη θερμοκρασία που αποκτά το αέριο κατά τη μετάβαση του από την κατάσταση A στην κατάσταση B. Δίνεται ότι η εξίσωση της μεταβολής είναι: $P = -\frac{1}{4}10^8 V + 6 \cdot 10^5$ (1).

Από καταστατική γνωρίζουμε ότι:

$$P \cdot V = n \cdot R \cdot T \Leftrightarrow$$

$$P \cdot V = \frac{4}{R} \cdot R \cdot T \Leftrightarrow$$

$$P \cdot V = 4 \cdot T \Leftrightarrow$$

$$P = \frac{4 \cdot T}{V} \quad (2)$$

Από (1) και (2) έχουμε:

$$\frac{4 \cdot T}{V} = -\frac{1}{4}10^8 V + 6 \cdot 10^5 \Leftrightarrow \dots$$

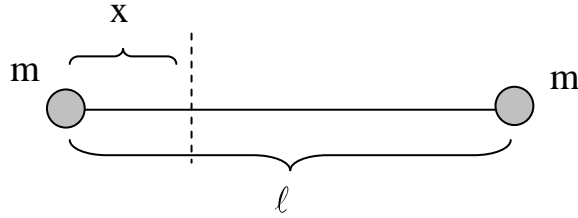
$$10^8 V^2 - 24 \cdot 10^5 V + 16T = 0 \Leftrightarrow \dots$$

$$\Delta \geq 0 \dots \Leftrightarrow (24 \cdot 10^5)^2 - 4 \cdot 10^8 \cdot 4T \geq 0 \Leftrightarrow \dots$$

$$T_{\max} = 900 \text{ K}$$

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5 – Φυσική Γ'-Μηχανική στερεού

Σύστημα αποτελείται από δύο ίδιες σημειακές μάζες m που συνδέονται με αβαρή ράβδο μήκους ℓ όπως φαίνεται στο παρακάτω σχήμα.

Ως προς ποιον άξονα περιστροφής κάθετο στη ράβδο, η ροπή αδράνειας- I του συστήματος γίνεται ελάχιστη;

$$I = m \cdot x^2 + m \cdot (\ell - x)^2 \Leftrightarrow \dots \text{πράξεις}$$

$$2m \cdot x^2 - 2m\ell \cdot x + (m\ell^2 - I) = 0$$

$$\Delta \geq 0 \dots I \geq \frac{m\ell^2}{2} \dots$$

$$I_{\max} = \frac{m\ell^2}{2} \text{ όταν } \Delta = 0 \text{ δηλαδή}$$

$$x = \left(\frac{-\beta}{2\alpha} \right) \Leftrightarrow \boxed{x = \frac{\ell}{2}}$$

Κάπου εδώ βέβαια στην Γ' λυκείου οι γνώσεις σου στα μαθηματικά έχουν εμπλουτιστεί και με την έννοια της παραγώγου άρα έχεις ήδη μάθει και άλλους τρόπους για την εύρεση των ακρότατων μιας συνάρτησης.